

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W PIĄTEK DNIA 9 LISTOPADA V.S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

W gazecie, *Poczta Północna*, czytamy z Moskwy pod dniem 29 października: „Przeszłego czwartku, d. 18 t. m., Cesarz Jegomość oglądał tutejsze więzienie, w roku terażniejszy co do budowy odnowione. Wyborne urządzenie kaplicy, infirmaryi, apteki i dalszych oddziałów, we wszystkiemu panujący porządek, odznaczające się ośzczędztwem i opatrzeniem dostatecznym więźniów we wszystkie rzeczy istotnie potrzebne, zasłużyły na uwagę N. Pana.“

W. X. Jmć *Michał*, z 5go na 6ty października przybył do *Perekopu*. Nazajutrz zrana, kupcy i obywatele miasta mieli szczęście ofiarować J. X. Mości chleb i sól. Potem W. Xiążę był na manewrach 3go batalionu penzeńskiego pułku pieszego: oglądał twierdzę i koszary: o południu w dalszą wyjechał drogę, a w nocy z 10go na 11ty przybył do *Odessy*.

Ruski Inwalid umieścił następujące ogłoszenie: „Donieśliśmy już przez pismo nasze o oswobodzeniu z niewoli *Czeczenców* Majora *Szwecowa*. Komitet ustanowiony dnia 18 sierpnia 1814 roku, ma za powinność dodać jeszcze wszystkim tym osobom, które brały udział w przyłożeniu się do wykupienia pomienionego Majora, że jak tylko summa 30,000 r. złożoną została w tym celu, natychmiast Komitet wspomniany odesłał onę do Głównodowodzącego w *Jeorgii* Jenerał Porucznika *Jermolowa*. W roku zaś mniejszym w miesiącu lipcu dowodzący wojskiem w *Jeorgii* Jenerał Major *Kutuzów*, doniósł Komitetowi, że Major *Szwecow* wykupionym został za sumę 8155 rubli srebrnych, która to summa zebrana została przez Jenerał Majora *Delpozzo* między samemiż *Czeczencami*, mianującemi się spokojnemi, i odpowiadającemi za każdego niewolnika przewidzianego przez swoją ziemię.“

O doniesieniu takowem Jenerał Majora *Kutuzowa* Komitet doniósł N. Panu, i Cesarz Jegomość rozkazał racyli; aby z summy zebranej na wykupienie pomienionego Majora, a nie użytej w tym celu, czwartą część temuż Majorowi wydać na jego potrzeby, resztę zaś dołączyć do ogólnej summy Inwalidów; z tym jednakże warunkiem, aby każdy należący do składki na wykupienie Majora *Szwecowa* zebranej, mógł odebrać wniesione przez siebie pieniądze, jeśliby ich nie życzył zostawić w kassie inwalidów, i takowe zaliczyć mu Komitet tylekroć wspomniany, który niniejsze czyni ogłoszenie; a razem donosi, iż uczynione już jest należone w tej mierze rozporządzenie. Cały zaś summy złożonej na ten przedmiot znajduje się w kassie złota w złota waloru 5 talarów 1, imperiał 1, czerwonych złotych 34, rubli srebr. 5 i kop. 70, rubli ass. 28,224.

Doktor medycyny i chirurgii, *Mejer*, przez *Hrabiego Rumiancowa*, kanclerza państwa, do dóbr jego *Homla*, za pośrednictwem sławnego medyka *Franka*, z *Wiednia* prowadzony, doznawał, w początkach swojego tam zamieszkania, wielkiego oporu mieszkańców, w przedsięwzięciu szczepienia ospy dzieciom. Ale po mnogich nieudanych doświadczeniach, opór ten zniknął. Od roku 1816 do sierpnia 1817, zaszczepiono tam ospę 1231 dzieciom płci obojey. Na pochwałę umiej-

ności i pilności medyka donieść należy, iż żadne z dzieci tych nie umarło. U 399 dzieci pierwsze szczepienie nie przyjęło się. P. *Mejer* powtórnie czynił doświadczenie, które pomyslnie poszło.

W czasie pobytu Cesarza Jmci w *Orle*, znajomy malarz, *Grzegorz Karniejew*, miał szczęście okazywać Monarsze swojego pęzła obrazy, s. *Alexandra Newskiego* i innych śs., imion Najjaśniejszój Familii. Monarcha udarował racyli artystę brylantowym pierścieniem.

D. 21 września w *Orle* otworzył się Komitet *Bibliiny*.

Od początku żeglugi tegorocznej do portu kronsztadzkiego przybyło 1,689 okrętów kupieckich, a z niego wyszło 1,664.

Obywatele gubernii ekaterynosławskiej, na sejmikach złożyli kapitał 60,000 rubli, przeznaczając z procentu utrzymywać i edukować w gimnazjum ekaterynosławskiem 20 synów ubogiej szlachty. Uchwała założenia tego konwiktu przyjęta przez szlachtę jeszcze w roku 1810, na uwiecznienie pamięci wdzięczności łaski Najjaśniejszego Pana, oświadczonej wtedy przez List Najwyższy Jego Cesarskiej Mości, zaświadczaający o gorliwości obywateli w utworzeniu milicyi.

P. *Chanikow*, rangi 5tej klasy, mianowany dyrektorem prowiantskiego departamentu, z dochodem stołowym 3000 rubli.

Radca stanu *Zurawlew* mianowany dyrektorem departamentu ministerjum sprawiedliwości. (Przez omyłkę w Nm 88 doniesiono było, że jest mianowany dyrektorem ministerjum policyi).

Liczba okrętów w *Rydze* do d. 3 listopada: przybyłych 1762, wyszłych 1725.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny, 3 r. 86 k.; dukat 10 r. 73 k.; imperyal 37 r. 70 k.

Królestwo Polskie.

Gazety *Warszawskie*, pod dniem 11tym listopada z *Warszawy*, umieściły: „W przyszły piątek, to iest, dnia 14 listopada r. b. odbędzie się w kościele parafialnym S. *Krzyża*, nabożeństwo żałobne, za duszę sławną pamięci *Tadeusza Kościuszki*, ze stosowną okazalnością. Obchod ten nastąpi ze składki, którą szanujący jego pamiętkę natychmiast po odebraniu smutnej o jego śmierci wiadomości złożyli, w dowód czci, i aką pamiętką jego wzbudzać zawsze będzie w sercu każdego Polaka.“

Na dniu 9tym b. m. w szkole sierot *Dzieciątka Jezus*, JW. Senator *Woiew*. Minister *Wyznań* i *Oświec.* publicznego, wraz z JW. Ministrem *Spr. Wewn.* i JW. Radcą Stanu *Staszicem* i wielu gośćmi, przytomni byli popisowi uczniow, prowadzoną według metody *Lankstra*. Szkoła ta z 80 dzieci złożona, gdyż większej liczby miejsce objąć nie mogło, zupełnie według metody zwanej *Lankstra* od dwóch miesięcy z polecenia Kommissyi *Wyzn.* i *Ośw.* iest urządzoną przez JP. *Kraińskiego* Członka *Tow. Paryż*: w tym celu ustanowionego i trudniącego się rozkrzewieniem tej tak użytecznej z wielu względów metody, która z tylu pism już iest znana publiczności. — Uczniowie według prze-

pisanego sposobu i porządku przez swoich współpracowników uczeni, popisywali się sami przy dozorze tylko organizatora z nauki czytania, pisania, rachunkow, katechizmu, rysunkow i śpiewu, z powszechnem ukontentowaniem osób rządowych i widzów.

Trwającemu tu jeszcze walnemu Jarmarkowi Wszystkich Świętych, sprzyjają ciągle napływ kupców, znaczna liczba kupujących, i wielość rozmaitych towarow. Dziennik Jarmarczny ogłasza obwieszczenia i listę przybywających kupców (umieszczane także w gazecie naszej) tudzież wykazy sprowadzonych towarow, miejsca gdzie są na sprzedaż wystawione, ceny towarow i produktow, iako też ceduły kursu wexlow i pieniędzy, ustanowionego przez Giełdę Warszawską. Cena np. kawy przedniej iest: za kamień 24 funt mający 58 zł. pol., kawy średniej 54 zł.; cukru przedniego 62 zł., średniego 59; oxeft rumu Jamaika 1260 zł. pol., rumu Amerykańskiego 1150; porteru beczka 402 zł. pol.; miodu kamień po 32 funt. mający zł. 40; wosk 72 zł., wełna przednia 75 zł., średnia 58 zł. etc. etc.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Francya.

(Z gaz. berl.) Paryż dnia 24 października. Król, dla potrzebny redukcji w marynarce, rozkazał, iż zaczynając od 1 listopada ma być tylko: 6 viceadmiralów, 12 kontr-admiralów, 20 kapitanów pierwszej, a 40 drugiej klasy, 80 kapitanów fregaty, 40 poruczników okrętowych z rangą szefów batalionowych, a 260 z rangą kapitanow i 400 chorążych okrętowych. Liczba uczniów marynarki pierwszej i drugiej klasy, stosownie do dawniejszego postanowienia, nie ma być wyższą nad 500. Oficerowie, nienależący już do szczeplów (*cadres*), mają być uwolnieni ze służby z pensją.

Dnia 4 listopada, przed otwarciem Izby deputowanych, w kościele metropolitalnym odprawi się msza do ś. Ducha, na której się Król znajdować będzie. Mówią, że Arcybiskup Paryzki, Kardynał *Talleyrand*, będzie mszą tę celebrował.

Xiążę *Talleyrand* spodziewany iest co chwila. — Dnia 20 przybył Lord *Wellington* do Paryża. Dnia 22 o godzinie 10 zrana miał przez trzy kwadranse konferencyą z posłami rossyjskim, austryackim, pruskim i niderlandzkim, oraz Xiążęciem *Richelieu*. Lord wyjechał już znowu z Paryża.

(Z korr. hamb.) Pan *Moncabrie* przybył d. 3 t. m. do Tulonu z eskadrą, którą na *Levancie* dowodził.

Szczęściem, niepotwierdziła się pogłoska, że *Talma* w podróży do *Bordeaux* umarł.

W. Szambelan rossyjski, Hrabia *Naryszkin*, wyjechał ztąd napowrót przez *Bruxellę*.

Greki, *Angelos*, który od 12 lat interessa Porty Otomańskiej w Paryżu z wielką roztropnością sprawował, z powodu śmierci oycy swego wyjechał do swęj oyczyzny, miejsce jego w Paryżu zastępuje P. *Mannos*.

P. *Thorton*, który mianowany jest posłem angielskim przy dworze brezylijskim, podług gazet tutajszych, znajduje się jeszcze w Paryżu, gdzie ma się zabawić póty, aż stosunki między Hiszpanią a Portugalią nie wezmą wyraźnego kierunku.

(Z gaz. ryzk. Zush.) W liście z Lionu wyrażono: „Ciągle jeszcze trwa wielkie natężenie, i taka w umysłach panuje niespokojność, że jeszcze potrzeba byłoby przygotowanym na ważne wypadki. Nienawiść przeciw Szwajcarom w różnych zdarzeniach okazuje się bardzo wyraźnie. Godnym jest zastanowienia: że gazety, w ostatnich czasach, kiedy się odbywały wybory do Izby deputowanych, razem ton swój odmieniły, i jakby we dzwony dla zgromadzenia rojalistów uderzono. W Burgundyi w owym czasie zbierały się publiczne zgromadzenia od 3 do 400 ludzi, a przewodniczyli im ludzie, którzy podczas okropności rewolucyjnych, lub podczas 100 dni, znaczenie mieli.

(Z gaz. hamb.) Paryż d. 25 października. Morze śródziemne wystawia teraz niesłychane zjawisko: kapry nowe algierskie, a to południowo-amerykańskie, uwi-

jają się po rzeczonem morzu. Jeden z tych korsarzy niemniej jak 8 hiszpańskich na témże morzu zabrał okrętów. Nowe algierskie kapry uważają banderę austryacką.

Paryż dnia 28 października. Z Marsylii pod 18 t. m. donoszą, że nowy Dey Algierski podobnym sposobem z tronu już poszedł jak nań był wstąpił, to jest: przez uduszenie. Wiadomość ta potrzebuje dokładniejszego potwierdzenia.

Dzisiaj Król z wielką uroczystością położył kamień do podnoża posągu Henryka IV.

Tulon wyniesione zostało na stopień dobrych miast.

D. 25 Pan *Deserre*, prezydent dawniejszey izby deputowanych, miał długą audyencyą u Króla. — Poseł nasz przy dworze wiedeńskim, Hrabia *Caraman*, przybył tu, i miał audyencyą u Króla.

Cesarz marokański Królowi naszemu dwa młode lwy darował. — Hrabia *Artezyi*, o którym mówią, iż ma pewną podróż odprawić, dotąd ciągle znajduje się w Paryżu. — Podług gazet naszych układa się teraz traktat handlowy między Prusami i Holandją.

Dey Algierski oświadczył, iż okręt rossyjski, *Industria*, tylko przez niepoznanie wzięty został: korsar bowiem mniemał go być pruskim.

(Z gaz. berl.) Paryż dnia 28 października. Duk *Choiseul*, pólkownik pierwszej legii gwardyi narodowej paryzkiej, przesłał gazetom do wydrukowania: „W roku 1814, w krótkce po przywróceniu, poprzednik mój, Xiążę *Praslin*, na placu Ludwika XV. przypomniał pierwszej legii pamięć Henryka IV; natychmiast wzniesienie jego posągu postanowiono, i wkrótkce ta legija 15,000 frankow złożyła. A nie długo potem przy było do tych jeszcze 10,600 frankow.“

Xiążę *Raguzy*, Marszałek *Marmont*, d. 18 z Lionu, 19stej dywizyi wojskowej, do *Grenoblu* przybył.

Przez zmniejszenie marynarki oszczędzi się przynajmniej 1,200,000 frankow.

Zaledwie z różnych stron rozeszła się pogłoska o bliższym oddaleniu regimentów Szwajcarow we Francyi będących; wnet rozmaite dały się słyszeć jej przekształcenia: w tém jednakże zgadzają się, iż podobne postanowienie, a mianowicie, gdy kapitulacya ze strony Francyi teraz nawet zupełnie dopełniana nie iest, może się stać przyczyną wielkiej niestałości tego systemu.

Przez wydane urządzenie d. 22 t. m. korpus inżynierow jeografow zmniejszony być ma, i na przyszłość będzie w niej tylko, 66 oficerow; w liczbie tej 4 pólkownikow, 6 szefow szwadronowych, 32 kapitanow i 24 porucznikow; będzie także 6 uczniow. Hrabia *Ecquevilly* mianowany został jeneralnym inspektorem.

Kommissya z PP. *Raynouard*, *Auger*, *Amoury-Duval*, *Campeon* i *Berton* ma polecenie, iżyć i Ministrowi spraw wewnętrznych podać, plan szrodkow utrzymania sztuki dramatycznej, tak blizkiey upadku we Francyi.

Dnia 21 w akademii czytany był traktat o sposobie utrzymania masła zawsze świeżem. Cała tajemnica zawiera się w częstem jego przemywaniu gorzałką.

D. 10 listopada trybunał w *Duay* znowu wyznaczony został za sąd, przed którym znajomy P. *Mau-breuil* ma stanąć (już 5 razy trybunały nasze w sprawie tej za nieprzyzwoite się oświadczyły.)

Anglia.

(Z korr. hamb.) Londyn dnia 28 października. Pan *Thornton*, który mianowany jest posłem naszym do dworu Brezylijskiego, przybył tu znowu z Paryża, dokąd przeprowadzał był swoię rodzinę.

Proces kryminalny przeciw podżegaczom w *Derby* jest już ukończony. Czterech z nich, mianowicie *Brandreth*, *Turner*, *Ludlam* oyciec i *Weightam*, uznani za winnych, na śmierć osadzeni zostali. Czyli w rok ten na wszystkich czterech spełniony zostanie, jeżeli to od raportu sędziego i łaski Regenta. 31 dalszych przestępcow oświadczyli się sami za winnych, ale sąd przysięgłych takimi ich nie uznał: gdyż jener-

ralny adwokat koronny, żadnego oskarżenia przeciw nim nie uczynił. Adwokat jeneralny i pierwszy sędzia uwolnili tych 31 przestępców, dawszy im wprzody mocne napomnienie. *Turner* był majstrem mularskim, *Ludlam* cieślą, *Weighmanu* drwa piłował. Jeden tylko z nich *Brendreth*, był próżniakiem. Mimo wielokrotnego powtarzania gazet opozycyjnych, że oskarżeni ci byli ludźmi ubogimi, których głód tylko do tak desperackiego przedsięwzięcia mógł przywieść; tak pokazuje się jednak z protokołów, że wszyscy ci ludzie przystoynie i wygodnie utrzymywać się mogli i dość roboty mieli, ale przy wpływie i poważeniu, w swoich gminach przez podżeganie buntowniczych pism, przysła im szalona myśl do głowy, chcieć zostać reformatorami i rejentami kraju, ciągnąć do *Londynu* i obalić rząd.

Z rozkazu sekretarza wojeunego, sposób assygnowania połowy żołdu dla oficerów angielskich jest tak urządzony, że go nikt odebrać nie może, kto w przeciągu półrocza, za które się połowa żołdu wydaje, służył bez wyraźnego pozwolenia powstańcom lub obcemu jakiemu mocarstwu.

Pakiebot *William and Mary*, z *Bristolu* do *Waterford* płynący z 53 ludźmi, między którymi znajdowało się 36 podróżnych, w nocy z 21 na 22gi wpadł na skałę i rozbił się; tylko 24 ludzi jest uratowanych.

Korsarz jeden algierski ukazał się znowu w bliskości kanału; zatrzymał wiele okrętów kupieckich i przetrząsał. Mówią, że okręt jeden zabrany przez niego został w bliskości *Guernesey*.

Na skutek przełożeń mocarstw sprzymierzonych, Portugalczycy, podług ostatnich wiadomości z *Brazylii*, opuścili *Monte Video*, przez co uchylone zostały główne przyczyny zatargów między *Hiszpanią* i *Portugalią*.

Wiadomości o wojnie w Indjach wschodnich było nadto przesadzone. Były tylko miejscowe wydarzenia z konnemi kupami, *Pindarees* zwanemi, i wojenne zatargi między krajowemi książętami. Naczelnicy *Maratów* zapewne wystrzegają się będą wszczynać nową wojnę z naszą kompanią.

Jak przypadkiem do wielkiego majątku przyyść można! Przed niejakim czasem jechał młody człowiek jeden, imieniem *Canston* z *Chippenham*, w pojeździe pocztowym razem z jednym starcem, który go tak mocno upodobał, że go uczynił dziedzicem swego majątku, wynoszącego więcej pół miliona f. s.

Prezydent, *Sir James Monroe*, powrócił już z podróży swęj do *Washingtonu*.

Przedają tu teraz karykaturę, na której ukazuje się miasto *Algier*. Na powietrzu unoszą się ministrowie angielscy, z których każdy ma mydlniczkę w ręku, a w ustach piszczałkę, z której wychodzi bańka mydlana, do bomby podobna. U spodu napisano: „Angielskie dobywanie Algieru.“

Jedna z gazet tutejszych przypomina dawne uchwały Parlamentu, które rodowitym Anglikom, będącym artystami i rzemieślnikami; zabraniają wnosić się za granicę. Rzemieślnik przestępujący to urządzenie, zapłaci za pierwszy raz 100 f. s. kary pieniężnej, i będzie skazany na trzy miesięczne więzienie. Ten, kto namawia do wnoszenia się, zapłaci za pierwszy raz 500 f. s. kary pieniężnej, a dalej za każdy raz po 1000 funt. szterl. i prócz tego dwa lata w więzieniu siedzieć musi. Kto warsztaty rzemieślnicze wyprowadza, zapłaci 200 f. sz. a tych połowę dostanie officyalista, któryby je przytrzymał.

Wypis z *Gazety Londyńskiej* r. 1777 o długi publiczny *Anglii* w tymże roku.

Rozmowa między sławnym owego czasu Ministrem a Sekretarzem jego.

Minister. — Przypuśćmy, iż dług narodowy wynosi tylko 130 milionów funt ster., i że go każemy wypłacić szylingami (szyling około 2 zlot. polsk.) potrzeba nam człowieka, któryby 100 szylingow na minutę rachował; zatrudniając go tem przez 12 godzin na dzień, ileż mu potrzeba czasu do wyrachowania wszystkie-

go? — *Sekretarz*: 90 lat 226 dni, 14 godzin i 40 minut. — *Minister* Gdy będzie summa 2,600 milionów w sz, a 62 szyl. funt waży, ileż cała ta summa ważyć będzie? — *Sekretarz*: 41,835,484 funtow. — *Minister*: Przypuściwszy, że się weźmie beczka szylingow na wózek, ileż potrzeba będzie wozków? — *Sekr.*, 20,968. — *Minist.* Przypuściwszy, że jeden człowiek zamiesie 100 funtow z *Londynu* do *Iorku*, ile potrzeba ludzi do przeniesienia tey całej summy? — *Sekr.* 419,355 — *Minister*: Wystawszy tych ludzi jedną drogą i ustawiwszy o siedm stop jednego od drugiego, ileż zajmą miejsca? — *Sekr.* 476 mil i pół, 245 stop. — *Minist.* Szylingi nasze mają cal średnicy; jeśli pokładzie się szyling przy szylingu w prostej linii, iak długa będzie ta linia? — *Sekret.* 41,035 mil, to jest, 16,035 mil więcej, aniżeli obwód kuli ziemskiej. — *Minis.* Przystąpmy do prowizyi od tego długu; bo nie można ani myśleć o wyplaceniu kapitału. Położmy prowizyą po 5 od sta na rok, ileż ona wyniesie? — *Sekr.* 4,550,000 fun. sterl. — *Minis.* O do licha! to zawiele. Jakiego sposobu nżywa rząd w wyplacaniu co rocznie tey prowizyi? — *Sekr.* iak wszędzie; nakłada podatki na tych, którzy pożyczali pieniędzy, a wypłaca im tém samemi, co oni płacą. — *Minis.* Dobrzeby było, gdyby Rząd mógł uściścić się z kapitału, ale kiedyby to mógł uczynić? — *Sekr.* Wtedy, kiedyby miał w skarbie dwa razy tyle pieniędzy, ile ich jest teraz w Europie. — *Minis.* A kiedyżby to nastąpiło? — *Sekr.* Nigdy.

Od roku 1777 kapitał długu publicznego *Anglii* znacznie się powiększył; z powodu czego możnaby wiele zapytań zadać: ale niemasz Sekretarza rachmistrza, któryby na nie odpowiedział. Czas chyba odpowie.

A u s t r y a .

Wiedeń 25 października. Xiążę Pokoju (*Godol*) miał szukać u dworu naszego pozwolenia, iżby mógł sobie kupić dobra w państwach austriackich. Mówią, iż na to jego żądanie nastąpiło zezwolenie, a tak on, zamiast *Pani Murat* ma stać się nabywcą dóbr *Hrabiego Fries*, pod *Presburgiem* leżących: gdyż układ o to kupno już prawie do końca doprowadzony, cofnięnym być musi, z przyczyny, że te dobra są lennością mężką, a tém samém *Pani Murat* właścicielką ich bydzby nie mogła. Cena umówiona tych dóbr ma być 800,000 złt. konwen. mon.

Słychać, iż *Baron Stürmer*, Kommissarz Austriacki na wyspie *S. Heleny*, zabawiwszy tam 3 lata, będzie wysłany w dyplomatycznym zleceniu do Zjednoczonych Stanów północney *Ameryki*, i z wspomnioney wyspy uda się prosto do *Washingtonu*.

Hrabini Lipano (*Pani Murat*) układa się o kupno niektórych majątności dla swojego brata *Lucyana Bonapartego*. Jeżeli nabędzie wieś *Sekenstein*, należącą do *Hrabiego Sergen*, w takim razie Kawalerowie błękitney ziemi, (towarzystwo uczciwych ludzi, mające ten iedyń cel, aby w smutnych czasach przepędzić mile kilka godzin w gromie przyjaciół), którzy dotąd tam się zjeżdżali, przeniosą się do *Dörrenberg*. Arcy-Xiążę *Janiest* wielkim Mistrzem tego towarzystwa. W. Xiążę *Weymarski*, bawiąc w *Wiedniu*, został także członkiem jego, i *Panü Steiger*, założycielowi jego, przysłał umyślnie wybity stosowny medal złoty.

S z w a y c a r y a .

Gazeta Arawska zawiera następujący artykuł: „Zwłoki Jenerała *Kościuszki* czarno ubrane, wystawione były dnia 18 października na katafalku kirem pokrytym, a na około nich stało dwadzieścia wielkich srebrnych lichtarzy. Nazajutrz zrana o godz. 10tej zaniesiono je uroczyście do Kościoła *Jezuickiego* do grobu. Odprowadzili je chłopcy sieroty, *Kapucyni*, *Franciszkanie*. *Kanonicy regularni*, *Członkowie Rządu Soloturnskiego* w znakomitej liczbie.

i Obywatele. Nie towarzyszyli im do grobu wystrzały, ale tysiączne wetschnienia cierpiących bliźnich, których tu wspierał. Wszyscy dobrzy ludzie błogosławią popiołom jego. Spoczywa on w trumnie cynowej."

N i e m c y

Gazety niemieckie żadnych prawie nie zawierają doniesień, prócz opisów uroczystości, z jakimi w różnych miastach obchodzono trzecią stoletnią pamiętkę reformacji. Wyznawcy obu wyznań przyniowali spólnie komuniją, podług obrzędów połączonego kościoła ewangelickiego. W *Wittembergu* z większą okazałością obchod ten święcili. Król Jmć Pruski z Nayaśniejszą Familiją i znakomitszemi osobami do tego zjeżdżał miasta. Ratusz i miasto całe, a szczególnie dawniejsze mieszkanie *Luthra* i wiernego jego pomocnika, *Melancktona*, rzęsiem iaśniały ogniem. Przystanek kościoła, gdzie *Luter* przed 300 laty nauki swoje wywiesił i zwłoki jego są złożone, oświecono kilkuset lampami. O godzinie 8mej wieczorem zrobiono półokrąg przed kościołem i w obecności licznego zgromadzenia śpiewano pieśń: *Bóg nasz jest mocną warownią* Dnia 1 b. m. o 7mej zrana grała muzyka i śpiewano na wieżach kościelnych. Wszystkie znakomite osoby, deputacje, władze miejskie, zebrały się w izbie *Luthra*, wieńcami ozdobionej, z kądem w pół do góry zaczęła się uroczysta processyja przy odgłosie dzwonów. Wszyscy szli z odkrytą głową przez miasto do kościoła *Samkowego*. Gdy processyja przechodziła koło mieszkania Królewskiego, przyłączył się do niej Monarcha z rodziną swoją i orszakami. Wszedł pierwszy do kościoła, a na ówczas zabrzmiały organy i odezwały się działa. Po zacięciu przeznaczonych miejsc, śpiewano dawną pieśń: *Niech bógie część samemu tylko Bogu na wysokości*. Po nabożeństwie udali się wszyscy na rynek, gdzie miano założyć kamień węgielny do pomnika *Luthra*. Powracający właśnie z Francyi pułk *Kollbergski* stanął około przeznaczonego na to miejsca. Za przyściem Króla, rodziny Jego i orszaku, śpiewano stosowną pieśń, a potem założono węgielny kamień, z tegoczesnemi pieniędzmi Pruskiemi, i medalami, bitemi na pamiętkę, terazniejszey uroczystości, na wierzchu zaś położono tablicę marmurową, wśród huku działa. Wkrótce potem udała się młodzież szkolna przez rynek do kościoła miejskiego; chłopcy byli ustroieni w bukiety, a panienki miały białe suknie z wieńcami. Professor *Heubner* miał do nich kazanie. Dał potem Monarcha wielki obiad. Wieczorem znowu oświecono wiele domów i publicznych gmachów. Dnia 2 b. m. po zwykłym nabożeństwie w kościele miejskim, dano dzieciom komuniją i błogosławieństwo. Znajdował się na tym obrzędzie Król z całą rodziną; obeyrzał potem mieszkanie *Luthra*, a zapisawszy imię swoje w książkę odwiedzających to miejsce, wyiechał do *Potsdamu*. Wspomniona wyżej tablica marmurowa ma taki napis: *W obecności N. Fryderyka Wilhelma III, Króla Pruskiego; Xiążęcia Pruskiego Fryderyka Wilhelma następcy tronu; Xiążęcia Pruskiego Fryderyka Karola Alexandra, syna Królewskiego; Xiążęcia Pruskiego Fryderyka Wilhelma Ludwika synowca Królewskiego; Xiążęcia Pruskiego Fryderyka Wilhelma Karola, Brata Królewskiego, Xięcia Meklenburgsko-Strelieckiego Karola Fryderyka Augusta Generała dowodzącego gwardyją Królewską; JW. Fryderyka Schuckmana Ministra Spraw Wewnętrznych; P. Wilhelma Brockhausen. Podpułkownika i dowódcy twierdzy Wittemberg; P. Aug. Lud. Dörfurt, Doktora filozofii. Burmistrza miasta; PP. Dyrektorów Seminarjum Ewangelickiego Karola Lud. Nitzsch, Doktora Teologii i Filozofii; Jana Fryderyka Schleusner, Doktora Teologii i Filozofii; Henryka Leona Heubner, Doktora Filozofii, węgielny ten kamień na pamiętkę Doktora Marcina Luthra, i zjednoczenia obu dwóch Kościołów Ewangelickich, dziś d. 1 Listopada 1817 roku w drugim dniu obchodu trzeciej setnicy reformacji, położono.*

W *Eisenach* Uczniowie celniejszych Akademii Niemieckich, iako to, z *Halli*, *Lipska*, *Gottingi*, *Rostock*, *Martburga*, *Giessen*, *Kiel*, *Erlangen*, *Wurzburga* i t. d., przez wysłane deputacje, obchodzili tu dnia 18 b. m. uroczystość oswobodzenia Niemiec. W. Xiążę Weymarski ułatwił ten obchod, wzywając majątniejszych tutejszych obywateli, aby przybyła młodzież iak nayuprzeczmyiej przyięli. Wszy-

scy uczniowie ubrani w starodawne suknie niemieckie, zebrałi się na rynku, i przy odgłosie muzyki poszli stamtąd do *Wartburga*, gdzie dawniey mieszkał *Luter*. Jeden z uczniów miał tam mowę, w końcu której oświadczył: — „Przyrzekamy na popioły twoje *Lutrze*, iż praw ludu i wolności bronic będziemy, a was duchy wszystkich poległych rycerzy, bierzemy na świadkow tey naszey obietnicy. Postępowanie ich okazywało wstręt od samolubstwa, a podczas uczy dawali sobie braterski tytuł /y. Za powrotem do miasta przyięli ich milicya miejscowa, a nazautrz odprawily się turnieie. Podczas tego obchodu, kilkunastu uczniów spaliło publicznie na cześć zasad *Luthra*, oraz wolności myślenia i druku, 30 kilka książek, a nawet zbiory praw Xiążąt niemieckich, za to, iż się ani filozofom naturalnym, ani młodemu *Solonom* nie podobały. Inni uczniowie spalili arcał wojskowy.

P r u s s y.

Ruski Inwalid umieścił pod artykułem z *Londonu*: „Uważają u nas z podziwieniem, iż od niejakiego czasu gazeta *Morning Chronicle* zupełnie niepodobną jest do siebie: kilka bowiem upłynęło dni, jak ta gazeta żadnego urzędowego nieumieszcza artykułu. Całą swoją siłę obraca teraz przeciwko Prussom. Utrzymuje, iż wkrótce w tym królestwie zaydą wielkie wypadki, a wnioski swoje opiera na tém, że wojskowi w tym kraju są niezmieinie zuchwali, i uważają siebie za coś wyższego nad wszystkich innych mieszkańców.

ROZMAITE WIADOMOSCI.

(Z gaz. *Ruski Inwalid*.) Podług ścisłego obrachunku Kommissarzy Hiszpańskich i Francuzkich, pretensye Hiszpanii do Francyi wynoszą 2,054,497 franków.

Gazety amerykańskie donoszą, iż sprawujący interessa Rosyjskie w *Makao*, układa się z rządem w *Cochinchina* o kupno wyspy *Kallao*, nazywającej się także *Kampello*, i o pozwolenie zawijania do portu *Turon*, leżącego w stronie północney. Mogłaby tam Rosyja prowadzić znaczny handel futrami. Kupcy francuzcy chcieli dawniey kupić wyspę *Kallao*.

Medal na pamiętkę upłynienia 300 lat od wyznania Luterskiego, wybity w *Berlinie* dla W. Xiążęcia Weymarskiego, wystawia z jedney strony rękę *Luthra*, która odkrywa zasłonią bibliją. Święta księga mająca napis: *Biblia Sacra* pokazuje się w promieniach. Z drugiej zaś strony jest napis: *Szczęśliwe przeyscie w 4ty wiek. Weymar 51 października 1817.*

Znajduje się w oranżeryi w *Wersalu* drzewo cytrynowe, które ma 396 lat. Wysokość jego wynosi 20 kilka stóp, a obwód $4\frac{1}{2}$ stóp. Zasadzono je roku 1421, w Hiszpanii w ogrodzie Królowey Nawarry, a w 100 lat potem darowano je Królowi Francuzkiemu *Franciszkowi I*, roku 1684 *Ludwik XIV* kazał ie sprowadzić z *Fontainebleau* do *Wersalu*, gdzie dotąd stoi, i corok owoc wydaje.

U pewnego właściciela w *Kornwallii*, w Anglii, złamała krowa nogę. Kazał chirurgowi upiłować jey nogę. Po zagojeniu rany, przyprawił drewnianą nogę, i krowa chodzi bez trudności; może się nawet kłasc i wstawac.

WILNO DNIA 9 LISTOPADA 1817 ROKU.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Hiszpania.

W gazecie berlińskiej czytamy z *Madrytu* pod 16 października: „Trzy dywizye hiszpańskie, stoją nad granicą Portugalską; każda z nich ma się składać z 15 000 ludzi.

Nie tu nowego nie zaszło. Ciagle jeszcze przechodzą miejscami oddziały wojsk do obudwu wskazanych na zgromadzenie się punktów, w *Estremadurze* i w królestwie *Leonu*, w okolicach *Ciudad-Rodrigo*. Podobno ze i Portugalczykowie wzmocniają się swoją nad granicą. Tymczasem nie myśli nikt, ażeby poruszenia te ważnemi stać się mogły.

Król Jmć rozkazał wszystkim oficerom wojskowym, ażeby w przeciągu czterech miesięcy przygotowali sobie wszystko, co jest potrzebne do utrzymywania gospodarki domowej; po upłynieniu tego czasu kwaterunek ustać musi, gdyż wtedy i żołd regularnie już opłacany będzie.

W wojsku hiszpańskim z wielką trudnością wydadzą urlopy, a każdy oficer, któryby się bez wyraźnego pozwolenia w *Madrycie* ukazał, traci miejsce.

(Z *Zusch.*) Arcybiskup z *Compostella D. Raphael Musquiz*, który całą ufność Króla posiadał, otrzymał niespodzianie rozkaz, opuścić *Madryt* w przeciągu 24ch godzin.

Zda się, że poruszenia wojsk hiszpańskich ku granicy portugalskiej, ciagle trwają. We wszystkich nieporozumieniach z tem mocarstwem, poprzedzało zawsze to, iż z korpusy wojsk wysyłane były ku *Beira i Algarbi*. Toż samo dzieje się i teraz. Godna jest zastanowienia się, że naczelnie dowodzącymi, tak w wojsku portugalskiem, iako i hiszpańskim, (*Beresford i Abisbal—Odonell—*) są rodowitymi Anglikami.

Gazety paryżkie postrzegają wielką różnicę czasow w tem, że *Hiszpania*, mająca niegdys flotę, którą nie zwyciężoną nazywano teraz szuka okrętów obcego państwa.

Niemcy

D. 24 b. m. przybył do Drezna Infant Hiszpański *Don Francisco* pod nazwiskiem Hrabiego *Morotalla*, a wysiadłszy w domu zaiezdnym zwanym *Hotel de Pologne*, wymówił się od przyjęcia straży honorowej, którą mu Król postął. Nazajutrz był na obiedzie u dworu — Dnia 28 b. m. o godzinie 6 wieczorem odprawił się w kaplicy Królewskiej ślub Xiążniczki *Karoliny*, żony córki Xiążęcia *Maxymiliana* z *W. Xiążęciem* dziedzicznym *Toskańskim*, którego Xiążę *Fryderyk*, brat Xiążniczki, zastępował. Zażydował się na tym obrzędzie Infant Hiszpański. Nazajutrz była gala u Dworu; Kawalerowie i Damy byli przypuszczeni do pocałowania ręki nowo zaślubionej *W. Xiążecznej*. Wieczorem grano operę *Włoską* na teatrze Królewskim. Dzisiaj o godzinie 10 zrana, *W. Xiążna*, pożegnawszy się z oycem, rodzeństwem i Królestwem *Ichmość*, wyjechała do *Toskanii*. Wszyscy oficerowie osady tutejszey iechali konno przed iey poiażdciem, i odprowadzili ją do pierwszej stacyi w *Freiburgu*. Hrabia *Witzthum*, *W. Koniuszy*, *Rad-*

ca nadworny *Hedemus* i dwie damy Dworskie odprowadzą do *Trydentu*, gdzie ją przyymą osoby należące do Dworu *Toskańskiego*.

Ameryka Północna.

Piszą z *Loadynu* pod 28 października: „Gazety północno amerykańskie dochodzą do dnia 6 b. m. i umieściły następujący artykuł, pod napisem: *Ważne przedsięwzięcie*: — „Jenerałowie *Hr. Clausel i Lefevre-Desnouettes*, popynęli z *Filadelfii* do twierdzy *Mobile* (w *Florydziej*) na statku napelnionym podróżnemi. Marszałek *Grouchy*, oba Jenerałowie *Lallemand, Vandamme*, tudzież *PP. Laocanel, Penniers, Garniers de Saintes*, Hrabia *Real* i t. d. są na czele tej wyprawy. — Rzeka *Mobile* wpada między *Filorydami* do zatoki *Mexykańskiej*. Okolica więc, gdzie chcą wysieść, należy do tych, o których posiadanie zachodzi jeszcze spór między *Hiszpanią* i *Północną Ameryką*, a powyższe osoby nie wróżą spokojnych zamysłów.

Literatura Rossyyska

W dzienniku petersburskim, *Syn Oycyzny*, w oddziale pod napisem, *Spółczesna Bibliografija Rossyyska*, roku 1817, Ner XXXV, pod liczbą 126, str. 104 — 108, zawiera się o poniższem dziele doniesienie, które, co do słowa, umieszczamy:

Wyjątki z dzieł śś. Doktorów Kościoła i innych pisarzy o potrzebie i pożytku czytania Pisma świętego, wydane przez *Książca Leandra fan Ess*, benedyktyna dawniejszego opactwa w *Mariemünster* w xięztwie *Paderbornskim*, dawniejszego *Proboszcza* w *Schwalenbergu* w xięztwie *Lippe*, a teraz profesora teologii w uniwersytecie *Marburskim* i proboszcza *Kościola Katolickiego* tamże. Tłómaczenie z *Niemieckiego*. *Sankt-Petersburg* w drukarni *N. Grecza* XVIII. i 175. Str. 8.

Wiele dobrych *Katolików*, a podobno zapatrując się na nich i niektórzy z pomiędzy nas, wyznawców prawowierney greko-katolickiej religii, utrzymuje, że świeckim, osobliwie zaś prostaczkom, t. j. uboższego stanu ludziom, nie należy czytać *Pisma ś.*; obok tego *Oycowie śś.* i *Doktorowie Kościoła* (*), wszystkich w powszechności zachęcają do nacyęstszego, iak tylko można, czytania *Biblii*, a naybardziej *Nowego Testamentu*. *Sam Zbawiciel nasz* (*Jan V. 39*) mówi: *Rozbieraycie pisma: bo się wam zda, że w nich żywot wieczny macie: a one są, które świadectwo dają o mnie*. Lecz, żeby rozbierać *Pismo ś.*, konieczne je czytać potrzeba. Komuż wierzyć? — Bez wątpienia *Zbawicielowi i Oycom śś.*, a nie *mniemanym Chrześcijanom i Politykom*, którzy ubogich nie uznają za swych braci, i chcą im na tym padole płaczu ostatnią odbierać pociechę, ulgę i posilek: *Księgi Pisma ś.*

Xiądz fan Ess do tych wyjątków o konieczney potrzebie i pożytku z czytania *pisma ś.* przydał dwie przemowy. 1) do czytelników w powszechności, i 2) do *Katolików*. W ostatniej z nich wyraża między innymi: „Przeczytawszy z uwagą, mili bracia i siostry w *Chrystusie*, tę *xiążeczkę*, sami będziecie w stanie osądzić:

(*) Między innymi *Papieże: Zefiryn, ś. Grzegorz Wielki, Nikolaj I. Jan VIII, Innocenty III, Grzegorz IX, Pius VI, Kardynałowie Bonawentura, Hugo*.

czyli zabroniono świeckim Katolikom czytać Biblię, a mianowicie Nowy Testament. Sami pomyślicie i powiecie: Kto tak myśli i utrzymuje, ten nieświadom jest nauki Ojców św. i Kościoła swego: bo, gdyby ją znał, nieprzeciwnieby się tak jawnie ich nauce.

Wyjątki te składają się z 64ch oddziałów czyli artykułów, z których każdy zawiera w sobie zachęcenia któregośkolwiek z Ojców św., albo Doktorów Kościoła, do czytania Pisma św. Do tych zachęceń X. fan Ess, na końcu książki przydał własną swą modlitwę, którą nazwał głosem swego serca, a która tak się mi podobała, iż postanowiłem całą tu, słowo w słowo umieścić.

Przybądź, o słowo żywota, Boski posłańcu, święta, oświecająca, i zbawienie nosząca Ewanjelio! Przybądź, ku ludziom, zbawienia, pociechy i pokoju szukającym, dla których zesłań iesteś od Boga, jako ogłotcielka Jego woli, nadziei i obietnic! Bądź dla nich tęp, czém jesteś, czém bydź powinnaś, i czém bytaś u pierwszych, prawowiernych Chrześciana: nauką wiary i dobrych obyczajów, domową i doręczną książką. Nawieź ludzi: kiedy ucisk, niedostatek i klęski, ciężkie na nich wtłaczają jarzmo: kiedy im iest odjęte ziemskie pocieszenie i znikomy dostatek: kiedy wiara chwiał się zaczyna: kiedy ciemna chmura rozpaczy zdaie się chcieć pozabawić światelka nadziei; w tym czasie dla znużonych pragnieniem w śpiekłej krainie nieszczęść, zesłiy swą niebieską ochłodę; roznieć gasnący promyk; oświeć pomroki rozpaczy promieñmi nadziei; polęy gojącym balsamem rany serc rozdartych. O ty, cós tytu już tzy otarta, i tytu ukoiła strapienia, tytu lekkomyślnych nawróciłaś do świętych prawd wiary; tytu zaślepionym okazałaś krótką trwałość uciech czulości i nicosć prochu, dla wielu upadłych ukazałaś bezdenną przepaść ich zguby, i stojących już nadziey brzegiem nawróciłaś ku poprawie; co tytu nawróciłaś do Boga, do Chrystusa, do cnoty i wieczności; pokrzepiłaś upadających; niezliczone mnóstwo oziębłych zapaliłaś gorliwością ku niemu, ku bliźnim; świętem przymierzem wiary i miłości mocniej i ściśley zjednoczyłaś człowieka z człowiekiem i człowieka z Bogiem; okaż i teraz, rzeczą samą, o niezmiennę wiekuiste słowo Boskie, też siłę swię, mądrość i błogosławieństwo nad sercami ludzi. Przenikniy do lepianek ubóstwa, i zmordowanym życiem ukazaż wyższe znaczenie doczesnych dolegliwości, wieczną nagrodę za niewinne cierpienia; ginącym od strapienia uspokojenie za granicami grobu; duszom bogobojnym obwieść miłość w przysionku ubóstwa, pokoy duszy za twardem chlebem dolegliwości, wiekuistą nagrodę w uspokojeniu i pokorze trwałym i cierpiącym. Zbliź się głosie Boży, ku tronóm mocarzy ziemi: tam, niesłumionym głosem sił twoich, zapowiedz iednakie swe prawo sądenia Królów i panów równie, iak ubogich. Przedrzyj się do pałaców bogaczy, stań się tam nanowo przednieyszą i naydroższą ozdobą, świętem dziedzictwem rodzin, tak, iakęś byta u prawo-

wiernych ich naddziadow! Stań się znowu świętą Xięgą narodow dla nauczania wiary i dobrych obyczajów podobnie, iak bytaś u wszystkich pierwszych Chrześciana, z których bardzo wiele, w czasie wydania bluźnierczego zakazu Biblii przez tyranow Dyoklecjana i Maksymiana, krwią opłacili głębokie swe uszanowanie ku Pismu świętemu. Zyciem i siłą swą przenikniy duchownych i świeckich i wszelkiego stanu ludzi, znakomitych i niższych. Wyday bezstronny wyrok na nieprawę serca za najskrytsze ich przestępstwa, a, karząc, ścigay najmniejszą myśl nieprawą, aż do głębi źródła złości. Gdzie miecz i szala sprawiedliwości, wyłączenia i przekleństwa kościelne, doścignąć niemogą, tam rozpocniy, o ty, przenikający człowieka; gromie słowa Bożego, miecz i szalę twych sądów, i ciągniy najtaimniejszą winę przed oblicze strasliwego twego trybunału. Karz występki, pod laurem i purpurą, pod mitrą, infulą, płaszczem lub tachmanami skryte, gdzie kara władzy rządowej i przekleństwo kościoła nie dotrą; nagradzay skryte lub jawne cnoty, które częstokroć zamiast nagrody, prześladowane bywaią. Zarzć i przeraź głosem gromu twego, rozkosznika na bezwstydnemtożu występku, albo bezwstydnie i zuchuale z niego się pochwalającego. Zesłiy razem krzepiącą siły manę dla skromnego przyjaciela cnoty, i obdarz męstwem rycerza szczotności, w walce z ciemnością i nocą. Bądź dla wszystkich czytelnikow swoich wiernym pezewodnikiem w żywocie doświadczenia, w podróży z ciemności do światła, z cierpienia do radości. Zbliź się do toża bolejących i umierających, wniydz do pożycia troskow, do schronienia nieszczęść, gdzie w nędzy i iadach ięczy ludzkość; obwieść z wysokości niebios, wiecznego przybytku dusz błogostawionych, ulżenie i koniec ich cierpień; żałującemu i wierzącemu pokoy Boski w Chrystusie; umierającemu zwycięstwo nad śmiercią i zniszczeniem; nadzieię i ufność w nieśmiertelności i wiecznym życiu. O! prowadź nas wszystkich w pokorze i pobożności, przez krainę wiary do oglądania światłości i Żywota w Bogu, przez Pana i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa! Amen! Amen!

(Str. 169 — 175).

Niech błogosławi Bóg Chrześciana gorliwość i zbawienną pracę tego świętobliwego męża (*). Xięga iego stanie się, zapewna, zachęceniem, do większego i większego coraz czytania Pisma świętego. Ci, którzy podjęli pracę, około przełożenia iey na ięzyk rossyjski, również zasługuią na wdzięczność u wszystkich dobrą myślących rodaków naszych. Tłómaczenie iest bardzo dobre: umięający ie oceniać, mogą się przekonać z przytoczonego tu wyjątku.

(* Xiędz Jan Ess od roku 1807 do 1815 wydał dla Katolikow w ięzyku niemieckim 71,000 exemplarzy Nowego Testamentu, które przedawane byly za cenę bardzo tanią. Wydaie on także zupełną Biblię swiego przekładu.

Dozwala się drukować: Z. Niemezewski Prof. O. Komi, Cen. Członek. — w Drukarni XX. Pijarów.

OGŁOSZENIA

2 Rząd gubernialny Litewsko Wileński uwiadomia, iż ponieważ naznaczone w tym rządzie terminy, do wyprzedania przez publiczną licytację Domu Wileńskiego obywatela Chodasewicza w mieście Wilnie 21 arsenałem położonego, iuzaminiły i nikt z zyczących na rzeczoney licytacji nieznamywał się; przeto naznacza nowe terminy licytacji jako to: 6, 13 i 19 miesiąca Februaryi następującego 1818 roku; ktoby zaś nabydź nieraz wspomniany dom, zechce przybywać na pomienione terminy do tegoż Rządu z gotowem pieniędźmi, albo z pewną wikycją, gdzie im będzie okazane poszczególne tego domu opisanie. Oktobra 31 dnia 1817 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.
Stołonaczalnik Perzanowski.

2. Stosownie do rozkazy Sądu Gł. Lit Wileń. Departamentu 2go i w skutek oney rozkazy postanowien Sadu Ziem Ptu Wileń, że w dniach 10, 12, i 15 roku terażniejszego miesiąca Nowembra o godzinie 3ciey z południa, będzie się wyprzedawać przez Publiczną licytację dom po zesłym Chorążym Wileń Antonim Tyzenhauzie pozostały, murowany, dwopiętrowy w mieście Wil-

nie na ulicy Subocz pod Nr. 23 położony. — Zeby zatem zyczący onego nabycia wiadomemi bydź mogli, tak w kuryerze Lit. iako też po rogach ulic w mieście Wilnie czyni się publikata. 1817 gbra 2 dnia. Jan Ciechanowski Sędzia Ziem. Ptu Wileń.

2. Sukcesorowie JW. Stanisława Antonina Umińskiego Szambellana Dworu Polskiego, na mocy skryptu od JW. Jana Wyganowskiego Podkomorzego Brzeskiego Litewskiego, temuż JW. Umińskiemu na czer. zlit. zlit. nych Hellenderskich sztuk sto piędziesiąt sześć czer. zlit. 156 z procentem r. 1804 dnia 30 augusta wydanego, tak o wyrzony Kapitał iakoteż o procent rzeczonym skryptem zapewniony, na kadencyą następującą SS trzech Króleńską r. 1818, wydali pozew po tegoż JW. Jana Wyganowskiego o zapłacenie do Sadu Ziemskiego Powiatu Zytomierskiego w Gubernij Wolyńskiej, iako Forum Autentyczne, który to Pozew wydanego. Który to Pozew Autentyczny w Kancellaryi Ziem. Zytomier dnia 20 gbra r. b. 1817 zeznawszy. Upraszają Redakcyi Gazety Wileńskiej żeby o tem przez Gazetę po razy trzy uwiadomiony został ten JW. Wyganowski, iż sprawa iego na kadencyi w grom wyrażoney w Zytomierzu przypadnie. Dan w Zytomierzu dnia 22 gbra 1817 roku.

Jan Umiński w swym i Konsukcessorow Imieniem.

r. Litewsko Wileńska Skarbowa Izba zawiadamia, iż następującego 1818 roku w miesiącu styczniu, oddawać się będą przez Publiczną Licytacją dobra Skarbowe, niżej w Tabeli poszczególnie wyrażone, w 12to i 3ch letnią arędę, w terminach 10go, 14go i 18go, tegoż miesiąca stycznia. Zyczący zatem one Licytować, raczą przybyć do tejże Skarbowej Izby w rzezony termin sami, lub przez Plenipotentow z ewikcyą dwóletniemu z licytacji wyniknąć mogącemu dochodowi odpowiednią i świadectwem Sądu Gł. zgo Departamentu upoważnioną. Roku 1817 miesiąca Listopada 6 dnia.

Wiadomość o dobrach Skarbowych przeznaczonych do oddania z publicznej licytacji w dwónasto i trzy letnią arędę.					
Nro	w POWIATACH	Ilość Dymow wedle lustracyi 1798 roku.	Ilość dusz wedle rewizyi 1816 Ru	Roczny dochód podług lustracyi 1798 Roku.	
				Srebr.	Kop.
	Wypuszczające się w 12sto letnią Arędę. w Oszmiańskim.				
1	Krawcowczyzna Dzierżawa czyli pewna część gruntów z folwarcznem zabudowa- niem - - -	1		35	90
2	Nierowka Dzierżawa skła- dająca się z pewnego ob- szaru ziemi - - w Trockim.			60	
3	Nowosały Dzierżawa bez dwornego zabudowania i krescencyi - -	1		133	50
4	Buble Dzierżawa bez dwor- nego zabudowania i kre- scencyi - - -	2	3	119	32 1/2
5	Gryciuny Dzierżawa z fol- warcznym zabudowaniem i gruntem - - w Brastawskim.	7	5	99	
6	Bernatowskiego część Staro- stwa z folwarcznem za- budowaniem i usiewnemi gruntami - - w Wilkomirskim.	11	5	408	15
7	Starostwo Oniksztyńskie z dwóma folwarkami - -	97 czy- szo- wych i cią- głych		314	1166 583 4 78 1/4
8	Naczyny Dzierżawa sam tyl- ko grunt bez żadnego za- budowania - - w Szawelskim			17	75
9	Jodajcie Dzierżawa sam tylko grunt bez zabudowa- nia i poddaństwa - - w Mieście Poniewieżu			50	
10	Traktyer - - -			2618	54
11	Młyn - - -			770	
	w Telszewskim.				
2	Jezioro Łukszty - -			50	3
				Według Inwenta- rza.	
				wedle licyta- cyi 1815	
				Assygnat. 200	

Dobra przeznaczone w trzech letnią arędową possessya.						
Ner.	w Powiatach	Miasieczka	Wsie	Dymy	Ilość dusz wedle rewizyi 1816 r.	
					Rub.	Kop.
	w Oszmiańskim.					
					Wedle Inwentarza.	
						1806 roku.
1	Iwie z folwarkami Kembakowszczyzna Chowańszczyzna Krakowszczyzna Galimyszczyna		2 17 527	577	18,315	76 1/4
			3 74	266	wedle Kontra- ktow kommi- syi Ogińskich	
			5 58	156	18,825	
			5 52	152	Wedle kon- traktów teyże Kommissyi.	
			12 109	321	Wedle kon- traktów teyże Kommissyi.	
2	w Wileńskim. Majętność Czarna -		11 56	101	5180	Wedle kon- traktów teyże Kommissyi.
3	w Telszewskim. Wieś Skaudajcie -		1 13	21	263	92
					Wedle kon- traktów oney- że kommissyi	
4	w Szawelskim Dowbiszki Folwarek		1 8	20	343	43
5	w Mieście Wilnie. Na przedmieściu Łu- kiszkach pusty Plac					

Sowietnik Listowski.
Felicyan Malewicz Naczelnik Wydziału Ekon.
Justyna Zdzitowiecki Kancel.

z Xiędz Piotr Braunn w imieniu Xiędza Wita Wy-
szynskiego Gwardyana i całego zgromadzenia XX. Fran-
ciszkanow Klasztoru Wileń zapisuje następnie oświadcze-
nie. — Skrypt na rubli srebr. 185 kop. 19 przez JW. Ada-
ma Grafa Ginthera Przydenta byłego Sądu Gł. zgo De-
partamentu Guber. Mińsk. i Kawalero, klasztorowi XX.
Franciszkanow Wileń wydany, przypadkowie zaginął po-
mimo iakowego zatracenia, gdy JW. Graff Günther ta-
kową należność wypłacił, prócz wydanej w roku terażniey-
szym 1817 mca gbra dnia 6 jemu kwietacyi. Przełożo-
ny i dalsza Familia klasztoru XX. Franciszkanow Wileń.
znaydują za obowiązek przez niniejsze oświadczenie o-
głosić, że jeżeliby w ręku obcym powyżey pomieniony skrypt
mógł się ukazać, że ten żadnego waloru niema, za nieobo-
wiązujący do powtórney opłaty JW. Graffa Ginthera po-
czytany i jemu powrócony być powinien.
X. Piotr Braunn Lektor Theologii.

1. Sąd Głowy Litto Wileń. Depart. zgo Dekretem Re-
missyynym, doprowadzenie do konkluzyi dzieła Taxy Exdy-
wizyi w uczynieniu satysfakcyi Kredytorom z ogólnego fun-
duszu zeszłego Antoniego Tyzenhauza Chor. Wileń. Sądowi
Ziem. Wileń polecając: przepisać i prawidła postępowania w ta-
kowym dziele, i razem niezwłocznie ukończenie onego: Sąd
przezo Ziem. Wileń zajmując się w sessyach poobiednich
rozbiorem, po wysłuchaniu od wielu stron głosow na piśmie
odbytych, i po Ingrossacyi w akta Testamentu zeszłego
Chorąż. Tyzenhauza postanowił ostatecznie wezwać wszy-
stkie strony, mające stosunki pretensyow do majątku zesz-
łego Tyzenhauza Chorążego, uwiadamiając zarazem że z Te-
stamentu Chorąż. Tyzenhauza są przeznaczone summy dla
Klasztoru XX. Bernardynow Wileń., Na Towarzystwo Do-
broczynności Wileń., PP. Miłosiernym na Sawioz ulicy re-
zydującym, Wincentemu furmanowi, lokajowi Wawrzyń-
cowi Mackiewiczowi, W. Lewonowiczowey z domu Szum-
skiej, dzieciom Karola Towisńskiego, na Szpital Wileński
Dzieciątka, JEZUS, ażeby Kredytorowie i Pretensorowie
pod Amissyą pretensyow, a z Debitorami, że i pod nie-
stannością oczewisty nastąpi wyrok do dnia 10 gbra teraż.
roku w Sądzie Pttm Ziem. Wileń. jawili się, w którym
czasie bez żadnych dalszych zwłok i odkładow, całe dzie-
ło w rozbiorze oczewisty do namowy wzięte będzie o-
statecznie, ten Sąd (po nastalych już uprzednio awizacy-
ach) czyni dopiero ostrzeżenie.
Józef Urbanowica Regent Ziem. Pttu Wileń.

2. Niżej podpisany w imieniu żony swojej, jako aktorki rzeczy, Anny z Abramowiczow Domańskiej, Józefa Abramowicza, i dalszego rodzeństwa po s. p. Maryannie z Abramowiczow Odyńcowey Chorążyny ma za obowiązek ostrzedz publiczność, ażeby z żadnymi osobami mianowicie Janem Ulanowskim, z żoną zmarłego Antoniego Ulanowskiego, w rzeczy nabycia, lub jakimkolwiek bądź prawem zaposydzowania funduszów zmarłej Chorążyny Odyńcowey w umowy nie wchodziłi, póki wzajemne stron kwestye względem teyże sukcesywy wyrokiem przyzwoitey Jurysdykcji rozstrzygnięniemi nie będą.

Wincenty Domanski.

3. Niżej podpisany Dentysta od wielu Akademii uprzywilejowany, ma honor uwiadomić, iż na swój ciągły pobyt obrawszy miasto Wilno, poświęca swe usługi Szanowney publiczności. Wiadomości swęj sztuki, nabyte pracą i długiem doświadczeniem, robią go w stanie odpowiedzenia godnie jey zaufaniu.

1. Czyści on zęby i pozbawia one wszelkiey żółtości i skazy, nienaruszając bynajmniey ich gładkości i emaili.

2. Zęby czarne i żółte, w krótkim czasie przemienia na równie białe iak najpiękniejsza kość słoniowa.

3. Wypróchniałe zęby plombiuje dobrze i trwale, zepsute w przypadku potrzeby wyrywa z największą łatwością, co się nawet ściąga do zębów wydrażonych, spróchniałych do korzeni onych.

4. Wistawia bez najmniejszego bólu zęby fałszywe, podobieństwa doskonałego z naturalnymi, a za których trwałość urecza.

5. Można też dostać u niego Opijatów i różnych proszków do czyszczenia zębów spirytusów, chroniących zęby od bólu. — Fynktury antyskorbutyczney zapobiegającej psuciu się onych i próchnieniu, tudzież wzmacniającej dziąsła i dającej przyjemny i miły oddech.

E. D. de Lazaryk Dentysta uprzywilejowany
Mieszka na ulicy Zamkowej w domu Gutta.

3. Za Rozkazem Zwierzchności na dostarczenie drzewa opałowego ku potrzebom Ratusza i Policji tego miasta ze wszelkimi do oney przynależnymi miejscami w roku następnym 1818, Sądzi jednopółnanych siedmset czterdzieści osm, wyliczających się, odchodzić będzie na Ratuszu w Radzie miasta Wilna Publicana licytacya czasu przed obiednich sessyji, w dniah 5 7 i 9 nadchodzącego mca Nowembra dla czego: ażeby życzący przyiąć od miasta za kontraktem roczne dostarczenie pomienionoy ilości opałowego drzewa z dostateczną ewikoyą na pewność akurstnego dotrzymania wydać się mającego od Rady Kontraktu, w terminach oznaczonych do Rady tego miasta na Ratusz w celu poinformowania się o punktach czyli warunkach przed kontraktowych jawili się, Rada miasta Wilna i w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza niniejsze ogłoszenie. Datt na Ratuszu Wileńskim w Radzie miasta Wilna Roku 1817 mca oktobra 30 dnia.

Oaufry Orłowski G. M. W.

3. Uczucia aktualne z potoku krwi pochodzące, są przewodnictwem w odniesieniu się do familii po różnych Guberniach i powiatach rozproszoney, ażeby dlażalawienia woli Najwyższey nie zaniedbywała do miejsca należnego w objekte probacyi rodowitości i szlachetnego urodzenia stawać. Czynie to dla tego, że mam dostateczne dowody, i z nich doszedzam, że liczba mnoga osób z linii jedney pochodząca z Gubernii Grodzieńskiej, a powiatu Słonimskiego wydalila się, gdzie się znajdują i gdzie obracają nie wiadomo, z których mogą być jedni, aż nadto szczęśliwi s drudzy w ubóstwie i nędzy pozostając nie wiedzą i niepamiętają zkad ich oycowie wyszli, i dokąd mogą trafić. A zatem doniesć nie zaniedbywam i to aktualney do mnie należącey Familii, że dzisiaj mieszkam w Lidzie mam u siebie papiery, i życzę istotnemu rodzeństwu, gdyby przed pierwszym Nowembra roku niniejszego 1817 do tegoż miasta Lidy w Gubernii Grodzieńskiej położonego przybywała. Józef Błażewski Regent Graniczny i Adwokat Pittu Lidz go.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Ziemskim p. Szawell. na rozdział majątku WJP. Antoniego Chomińskiego Kapitana woysk Poll, między iego Kredytorow determinowany, po zastateczniemu pierwiastkowego zjazdu i uprzątnieniu wszystkich do rozeymu oczywistego sprawy przeszkadzających kwestyow, gdy Sady swoje na ostateczne postanowienie oczywistego wyroku do dnia 15 gbra 1817 r. odroczyli, przez niniejszą swizacyą potrzykroć w Gazecie Kuryera Litto zamieszcic się powinna Interes-

sowanych! do majątku Tuczwolw Pttcie Szawell. z przynależnościami położonych WJP. Antoniego Chomińskiego Kapitana zawiadamia, w iskowym terminie pretensy w tym Sądzie nieawione, że wieczney amisyi ulegać będą, ostrzegam.
Bonifacy Dullewicz Regent Ziem Grodz. i Exdywizorski.

3. Przybyły do tuteyszego miasta mechanik, aprobowany przez Moskiewską Akademią, robiący Barometry, Termometry i Machiny Elektryczne male i duże; że u niego instrumenta pomienione gotowe nabydź lub, podług gustu swego obstalowść można; donosi Przeswiętney Publicznosci, mieszka on na zaułku, za Augustyanami nazwanego Baksztą, pod N° 86, spodziewa się takowy mechanik, u zyskać dla siebie sposob do życia, przez robienie i reperacyą wspomnianych machin: Józef Marki takozż życzącym sobie brać lekcyie topienia szkła i robienia z onego różnych rzeczy tenze mechanik godzinami lekcyie takowe dawać może.

1. Jan Piramowicz z professyi Organista, posiadający gruntownie i zregół swoją naukę, i który wielu już wydoskonalił uczniów, mający dobre świadectwa rekomenduje swoje usługi potrzebującym organistę na parafii lub też w mieście. Zdatny jest przy tem do uczenia szkolki parafialney. Ktoby życzył weyść z nim w umowę zgłosić się raczy do domu Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności.

Pismo peryodyczne pod tytułem: Tygodnik Wileński, będzie wychodziło i na rok następnny. — Z tą tylko odmianą, że dwa razy w miesiącu to jest: dnia 15 i ostatniego każdego miesiąca. Numer będzie zawierał w sobie dwa i trzy arkusze. Dla okragleyszego zaś roku, zaprzestanie się wydawać od dnia 21 Listopada (gdyż w tym miesiącu kończy się rok prenumeraty), aż do nowego roku. Od nowego roku będzie to pismo wydawanem perzadkiem wyzey opisanym.

Cena roczna prenumeraty na miejscu rubli srebrnych trzy — z pocztą rubli srebr. pięć. — Można prenumerować tu w Wilnie w Pocztamcie Litewskim i we wszystkich miastach przy expedycach Kuryera Litewskiego, lub u niżej podpisanego w xięgarni XX. Pijarów na ulicy Dominikańskiej.

Wszelkie odezwy i pisma adressowane do Redakcyi Tygodnika, upraszam, żeby były czysto i wyraźne pisane.

Ktoby życzył mieć Tygodniki w 4ch Tomach w Komplecie z 6wóch lat przeszłych, może one otrzymać przez Poczte, dosyłać mi rubli 6 srebr. i do każdego rubla po 10 kop. na przesyłkę do miejsca wskazanego.

ALEXANDER ŻOLKOWSKI.

3. Expedycya Gazetna Pocztamtu Litewskiego, ogłaszając nową prenumeratę gazet i pism peryodycznych na rok następny 1818, cenę roczną Gazety Wileńskiej, w Warszawie wychodzącej, położyła 3. ruble 50. kopiejek srebr. Lecz gdy późnię otrzymała wiadomość, że w Warszawie teyże gazety cena jest złotych 24; przeto śpieszy z uwiadomieniem: iż przez Pocztamt Litewski gazety takowey prenumerata roczna na rok 1818ty kosztuje srebrem rubli 4 kop. 50.

Wyjeżdża za granicę
(ogłasza się poraz trzeci.)

Adjunkt Uniwersytetu Wileńskiego, Doktor Medycyny i Chirurgii, Herberski, wyjechał do Wiednia Austryackiego na rok ieden.